

IPPE: Interdisciplinary Programme on Palliative and End-of-life care

Gegevens team:

team: Christine De Bosschere en Filip Dejonckheere - Arteveldehogeschool

adres: Voetweg 66, 9000 Gent

PROJECTOMSCHRIJVING:

Geef een omschrijving van het project (inhoud, werkwijze en doel):

Acht jaar geleden begon ik (docente Palliatieve Zorg in de opleiding Bachelor in de Verpleegkunde aan de Arteveldehogeschool te Gent) samen met Filip Dejonckheere (coördinator van internationale projecten op de Arteveldehogeschool in de opleidingen Gezondheidszorg) een twee weken durende keuzemodule met als topic 'palliatieve zorg', zijnde een zeer 'hot' topic in de Europese partnerlanden. Europa wilde dit project subsidiëren. Dit was de start van een zeer gegeerde keuzemodule voor vele studenten (zowel verpleegkunde, ergo, logo, kiné, arts,...) uit Nederland, Portugal, Griekenland, Tsjechië, Estland, Litouwen... en de laatste jaren zelfs ook een groep Amerikaanse studenten. Samen met een groepje van onze eigen Arteveldehogeschool-studenten, welke gepassioneerd zijn voor de zorg voor de bijzondere groep zorgvragers die in hun levenseindfase komen en zijn. Voor allen een onvergetelijke leerrijke (zowel professioneel als persoonlijk) ervaring. Helaas is Europa twee jaar geleden gestopt met het subsidiëren van dit soort onderwijsprojecten. Doordat ik, gedreven door mijn passie voor palliatieve zorg, dit project geen vaarwel wou zeggen zijn Filip en ik er toch in geslaagd om het project in 2015 onder een soort 'light' versie te laten doorgaan.

Waarin is dit project inventief of innovatief?

Het project is vooral innovatief omdat we op deze manier wereldwijd jonge mensen kunnen enthousiasmeren voor 'goede' palliatieve zorg met al zijn aspecten. Voor ons is het ook een enorme verrijking om te horen hoe het in andere landen georganiseerd is. Het is zo verrassend boeiend om over onderwerpen als pijn, lijden, sterven en rouw met mensen van andere landen en andere culturen in gesprek te gaan. Leren van elkaar en respect opbrengen voor elkaar. Samen met hen aan de slag te gaan door workshops, groepsdiscussies en zelfs een projectje samen te doen rond complementaire zorg met echte zorgvragers.

In welke mate is het project duurzaam?

Elk jaar komen er andere mensen (studenten en ook docenten komen mee om te leren en te participeren...), en deze gaan telkens in hun netwerk in eigen land vertellen over hun

ervaringen in deze twee weken bij ons. Hierdoor prikkelen zij niet alleen hun medestudenten en docenten maar ook hun stageplaatsen. Bijgevolg worden we reeds gevraagd om lezingen en workshops te geven over verschillende items binnen de palliatieve zorg in de scholen en zelfs in de ziekenhuizen in verschillende partnerlanden (vb. Tsjechië, Portugal, Vilnius...).

Hoe kan het project inspirerend zijn voor de andere palliatieve settings?

Het project is inspirerend voor onze eigen palliatieve settings omdat er telkens kleine groepjes van deze internationale groep op studiebezoek gaan naar verschillende palliatieve settings bij ons. Het is enorm verrijkend voor hen om zich te profileren en met fierheid hun werking voor te stellen. Maar ook is het voor hen inspirerend om te horen hoe het er in andere landen aan toe gaat op vlak van zorg voor ongeneeslijke zieken.

Heeft u zicht op de uitkomst en de resultaten van het project tot dusver (aantal bereikte personen)?

Wij zijn fier dat er in de loop der jaren verschillende studenten van diverse landen die deelnamen aan dit project ondertussen een eigen palliatieve éénheid gestart zijn in hun land (vb. in Tallinn in Estland, in Praag in Tsjechië). Andere partners zijn gestart met het geven van opleidingen in hun school (vb. in Portugal is men een drietal jaar geleden gestart met een postgraduaat palliatieve zorg waar we uitgenodigd werden om te spreken op het openingscongres). In eigen land is het een vaststaand feit (te bewijzen aan de hand van onze evaluatiedocumenten) dat de studenten die deelnamen aan dit project de passie voor palliatieve zorgvragers en hun familie overgenomen hebben en in hun toekomstige loopbaan zeker dat extraatje meer zullen betekenen voor deze groep. Door dit project hebben ze meer kennis, maar vooral ook meer durf en gedrevenheid om de quality-of-life zo hoog mogelijk te maken voor de tijd die er nog rest, en dit door echt zorg op maat te bieden vanuit een houding van oprechte betrokkenheid en bezieling.